DZIENNIK RZĄDOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiem i Zatorskiem, tudzież z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1853.

Oddział pierwszy.

Część II.

Wydana i rozesłana dnia 16. Lutego 1853.

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1853.

Erste Abtheilung.

II. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. Februar 1853.

2.

Rozporządzenie Jeneralnej Dyrekcyi Rachunkowości z dnia 17. Listopada 1852,

(Dziennik praw państwa, część I., nr. 1, wydana dnia 4. Stycznia 1853),

obowiązujące w całym obrębie państwa, z wyjątkiem Królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza Wojskowego,

mocą którego wydanym zostaje przepis prowizoryczny o urządzeniu egzaminów teoretycznych z umiejętności prowadzenia rachunków rządowych.

§. 1.

Jeneralna Dyrekcya Rachunkowości postanowiła, w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i z Ministerstwem Wyznań i Oświecenia, wydać przepis prowizoryczny o składaniu egzaminów z umiejętności prowadzenia rachunków rządowych, i naznaczyć na ten cel osobne komisye egzaminacyjne.

§. 2.

Wspomnione komisye ustanowione będą:

w Pradze dla Czech,
„ Bernie dla Morawii i Szląska,
we Lwowie dla Galicyi z okręgiem krakowskim i dla Bukowiny,
w Lincu dla Austryi Wyższej i Solnogrodu,
„ Wiedniu dla Austryi Niższej,
„ Insbruku dla Tyrolu,
„ Gracu dla Styryi, Karyntyi i Krainy,
„ Budzie dla Węgier,
„ Zagrzebiu dla Kroacyi i Slawonii,
„ Temeswarze dla Województwa Serbskiego wraz z Banatem Temeskim,
„ Tryjeście dla Nadbrzeża,
„ Zadrze dla Dalmacyi, i
„ Hermansztadzie dla Siedmiogrodu.

§. 3.

Przed temi komisyami obowiązani będą składać egzamina z rzeczonego przedmiotu wszyscy ci, którzy czylito ze względu na służbę, w której zostają, czyliteż w celu starania się o pomieszczenie w służbie rządowej winni są wykazać się świadectwem urzędowem, iż złożyli egzamina z rzeczonego przedmiotu, o ile w pewnych kategoryach służby nie obowiązują osobne urządzenia, lub przepisy.

2.

Erlaß des General-Rechnungs-Direktoriums vom 17. November 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, I. Stück, Nr. 1, ausgegeben am 4. Jänner 1853),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militär-Grenze,

womit eine provisorische Vorschrift über die Einrichtung theoretischer Prüfungen aus der Staatsrechnungs-Wissenschaft oder Verrechnungskunde kundgemacht wird.

§. 1.

Es ist von dem General-Rechnungs-Direktorium im Einvernehmen mit dem Finanzministerium und dem Ministerium des Kultus und öffentlichen Unterrichts beschlossen worden, zur Abhaltung von Prüfungen aus der Staatsrechnungs-Wissenschaft oder Verrechnungskunde eine provisorische Vorkehrung zu treffen, und für diesen Zweck eigene Prüfungs-Kommissionen aufzustellen.

§. 2.

Solche Kommissionen werden

in Prag für Böhmen,
„ Brünn für Mähren und Schlesien,
„ Lemberg für Galizien sammt dem Krakauer Gebiete und für die Bukowina,
„ Linz für Oesterreich ob der Enns und Salzburg,
„ Wien für Niederösterreich,
„ Innsbruck für Tirol,
„ Gratz für Steyermark, Kärnthen und Krain,
„ Ofen für Ungarn,
„ Agram für Kroazien und Slavonien,
„ Temeswar für die serbische Woiwodschaft sammt dem Temeser Banate,
„ Triest für das Küstenland,
„ Zara für Dalmazien, und
„ Hermannstadt für Siebenbürgen zu bestehen haben.

§. 3.

Vor diesen Kommissionen haben, in soweit nicht für besondere Diensteszweige eigene Einrichtungen oder Vorschriften Geltung haben, die Prüfung aus dem erwähnten Lehrfache alle Diejenigen abzulegen, welche durch ihr schon bestehendes Dienstesverhältniß, oder zum Behufe einer beabsichtigten Dienstesbewerbung in der Verpflichtung stehen, über die Zurücklegung dieses Lehrfaches mittelst eines staatsgiltigen Prüfungszeugnisses sich auszuweisen.

§. 4.

Kandydaci, zostający w służbie, lub mieszkający w takim mieście, gdzie rachunkowość rządowa wykładaną bywa z katedry publicznej, wtedy tylko przypuszczonymi będą do takich egzaminów, gdy się wykażą świadectwem frekwentacyjnem, iż słuchali wspomnionych wykładów przez rok cały.

§. 5.

Jednakże mogą być przypuszczonymi do egzaminu przez rzeczone komisye nawet tacy, którzy nie mieli sposobności odwiedzania wyżwymienionych wykładów, jeżeli się wykażą, iż ukończyli z dobrym postępem albo gimnazyum niższe,

albo kurs handlowy w zakładach technicznych,

alboteż szkołę realną wyższą,

lub że zostają w służbie kasowej albo rachunkowej administracyi rządowej, lub administracyi gminy miejskiej.

Tacy kandydaci obowiązani są zresztą w prośbach swoich o przypuszczenie do egzaminu wymienić środki teoretyczne, których używali przy uczeniu się przedmiotu, na które też przy egzaminie stósowny wzgląd mieć należy.

Oprócz tych przypadków sama tylko Dyrekcya Jeneralna Rachunkowości przypuszczać może jeszcze takich do egzaminu, których wykształcenie, lub dotychczasowe pełnienie służby w zawodzie cywilnym, lub wojskowym daje słuszną nadzieję, iż bez słuchania wykładów nabyli wiadomości prowadzenia rachunków rządowych.

§. 6.

Każda komisya egzaminacyjna składać się będzie z prezydenta i dwóch egzaminatorów. Przy komisyach egzaminacyjnych znajdujących się w miastach, w których rachunkowość rządowa wykładaną bywa z katedry publicznej, profesor tej umiejętności, lub docent jest oraz członkiem tej komisyi i egzaminować będzie najpierwej. Jeneralna Dyrekcya Rachunkowości mianować będzie przełożonego i tylu egzaminatorów, ile wymaga liczba kandydatów do egzaminu, i potrzeba zmiany.

§. 7.

W powszechności należy składać egzamin przed komisyą ustanowioną dla obrębu, w którym kandydat zamieszkuje. Jednakże tacy kandydaci, którzy ukończyli kurs wykładów rachunkowości rządowej w zakładzie naukowym publicznym, mogą być przypuszczonymi do egzaminu przed komisyą ustanowio-

§. 4.

Kandidaten, welche an solchen Orten im Dienste stehen, oder auch nur domiziliren, an welchen die Staatsrechnungs-Wissenschaft oder Verrechnungskunde an einer öffentlichen Lehranstalt gelehrt wird, können nur dann zu diesen Prüfungen zugelassen werden, wenn sie sich mit einem Frequentazions-Zeugnisse darüber ausweisen, diese Vorlesungen durch ein ganzes Jahr gehört zu haben.

§. 5.

Es können jedoch auch solche, die der Gelegenheit zum Besuche der Vorlesungen ermangelten, von diesen Kommissionen zur Prüfung zugelassen werden, wenn sie sich darüber ausweisen, daß sie entweder das Unter-Gymnasium,

oder den kommerziellen Lehrkurs an technischen Instituten,
oder die Ober-Realschule mit gutem Erfolge zurückgelegt haben,
oder daß sie sich im Kassen- oder Komptabilitätsdienste der öffentlichen oder einer städtischen Gemeinde-Verwaltung bereits verwenden.

Solche Prüfungs-Kandidaten haben übrigens in ihren Gesuchen um Zulassung zur Prüfung die theoretischen Hilfsmittel anzugeben, mittelst welchen sie sich das Lehrfach angeeignet haben, worauf bei der Prüfung geeigneter Bedacht genommen werden wird.

Andere Fälle der Zulassung solcher, welche überhaupt zu Folge ihrer nachgewiesenen Vorbildung und ihrer bisherigen Zivil- oder Militär-Dienstleistung zur Erwartung berechtigen, daß sie sich, ohne Vorlesungen besucht zu haben, mit Erfolg die Staatsrechnungs-Wissenschaft oder Verrechnungskunde eigen gemacht haben, sind dem General-Rechnungs-Direktorium vorbehalten.

§. 6.

Jede Prüfungs-Kommission besteht aus einem Präses und zwei Examinatoren. Bei Prüfungs-Kommissionen in Städten, in welchen die Staatsrechnungs-Wissenschaft oder Verrechnungskunde an einer öffentlichen Lehranstalt vorgetragen wird, ist stets der betreffende Professor oder Dozent Mitglied der Prüfungs-Kommission und prüft immer zuerst. Der Vorstand und die Examinatoren werden, und zwar Letztere in einer der Menge der Prüfungs-Kandidaten und dem Bedürfnisse eines Wechsels entsprechenden Anzahl von dem General-Rechnungs-Direktorium ernannt.

§. 7.

In der Regel ist die Prüfung bei der für jenes Gebiet, in welchem der Kandidat domizilirt, eingesetzten Prüfungs-Kommission abzulegen. Doch können diejenigen Kandidaten, welche so eben den Jahreskurs der Vorlesungen über die Staatsrechnungs-Wissenschaft an einer öffentlichen Lehranstalt absolvirt haben, von der in dem Sitz-

ną w miejscu, gdzie się znajduje zakład naukowy w ciągu następujących miesięcy pięciu, chociażby zamieszkiwali gdzie indziej.

Egzamina powtarzane w skutku reprobacyj, składane być powinny w powszechności przed tą samą komisyą, przed którą się odbył pierwszy (niepomyślny) egzamin.

Przełożeni komisyi obowiązani są względem kandydatów, którzy dopiero od niedawnego czasu obrali sobie obecne zamieszkanie, lub gdzie im się nastręcza podejrzenie obejścia przepisów objętych w §. 17., przekonać się w sposobie stosownym, w danym razie nawet przez korespondencyę z komisyą egzaminacyjną tego kraju koronnego, w którym kandydat dawniej zamieszkiwał, czyli zgłaszający się kandydat przez inną jaką komisyę nie został powtórnie odrzuconym.

Jeneralna Dyrekcya Rachunkowości ma wyłączne upoważnienie dozwalać na wyjątki od reguł tu postanowionych, jeżeli zachodzą powody na szczególny wzgląd zasługujące.

§. 8.

Kto życzy złożyć egzamin, winien jest podać prośbę na piśmie na stemplu przepisanym, do przełożonego właściwej komisyi egzaminacyjnej, i załączyć do niej dowody przepisane w §§. 4. i 5.

§. 9.

Przełożony winien zbadać dokładnie prośbę i jej załączenia, a jeżeli nie ulegają żadnemu zarzutowi, wyznaczyć kandydatowi miejsce, dzień i godzinę egzaminu.

§. 10.

Jeżeli zachodzą mniejsze trudności, które kandydat usunąć może, przełożony komisyi winien mu dać objaśnienie; w przypadkach zaś wątpliwych naradzić się winna komisya egzaminacyjna względem przypuszczenia, i albo powziąć uchwałę większością głosów stosownie do postanowień niniejszego przepisu, albo poddać rzecz pod rozstrzygnienie Jeneralnej Dyrekcyi Rachunkowości. Jeżeli komisya egzaminacyjna prośbę odrzuci, założyć będzie można rekurs do Jeneralnej Dyrekcyi Rachunkowości.

§. 11.

Kandydaci do egzaminu, wspomnieni w §., 5. i tylko ci winni są złożyć taksę od egzaminu w kwocie ośmiu złr. m. k., która rozdzieloną zostanie między członków komisyi według osobnych postanowień. Kandydaci winni złożyć wspomnioną taksę najmniej 24 godzin przed przystąpieniem do egzaminu w ka-

dieser Lehranstalt eingesetzten Prüfungs-Kommission zur Prüfung bei ihr binnen der nächsten fünf Monate zugelassen werden, wenn sie auch ihr eigentliches Domizil anderwärts haben.

Die in Folge von Reprobazionen wiederholten Prüfungen müssen in der Regel bei derselben Kommission abgelegt werden, bei welcher die erste (mißlungene) Prüfung stattfand.

Die Kommissions-Vorstände haben sich bei solchen Kandidaten, welche erst seit Kurzem ihr gegenwärtiges Domizil innehaben, oder wo sich überhaupt der Verdacht einer Umgehung der unter §. 17 gegebenen Bestimmungen ihnen aufdringt, auf die ihnen geeignet scheinende Weise, allenfalls auch durch Korrespondenz mit der Prüfungs-Kommission desjenigen Kronlandes, in welchem der Kandidat früher domizilirte, zu vergewissern, ob der sich meldende Kandidat nicht schon vorher von einer anderen Kommission wiederholt reprobirt worden sei.

Ausnahmen von den hier aufgestellten Regeln aus besonders rücksichtswürdigen Gründen zu bewilligen, ist dem General-Rechnungs-Direktorium vorbehalten.

§. 8.

Zur Ablegung der Prüfung ist ein schriftliches, gehörig gestempeltes Gesuch bei dem Vorstande der betreffenden Prüfungskommission einzureichen, und es sind diese Gesuche mit den in den §§. 4 und 5 vorgeschriebenen Nachweisungen zu belegen.

§. 9.

Der Kommissions-Vorstand hat das Gesuch und dessen Beilagen genau zu prüfen, und wenn er sie anstandslos findet, dem Kandidaten Ort, Tag und Stunde der Prüfung zu bestimmen.

§. 10.

Bei geringen Anständen, welche von dem Kandidaten behoben werden können, hat der Kommissions-Vorstand diesen zu belehren, in zweifelhaften Fällen aber ist über die Zulassung zur Prüfung in der Prüfungskommission zu berathen, und entweder nach den Bestimmungen dieser Vorschrift der Beschluß nach Stimmenmehrheit zu fassen, oder die Entscheidung des General-Rechnungs-Direktoriums einzuholen. Gegen einen abweislichen Bescheid der Prüfungskommission steht die Berufung an das General-Rechnungs-Direktorium offen.

§. 11.

Die im §. 5 erwähnten Prüfungsbewerber, und nur diese sind zum Erlage einer Prüfungstaxe von acht Gulden Konvenzions-Münze verpflichtet, die unter die Mitglieder der Kommission nach besonderen Bestimmungen getheilt wird. Diese Taxe ist von den Prüflingen spätestens 24 Stunden vor Vornahme der Prüfung bei der von

się wskazanej przez przełożonego komisyi, i wykazać się kwitem, iż takową złożyli.

§. 12.

Przy naznaczaniu dni do egzaminu, przełożony komisyi winien się w powszechności trzymać porządku, w którym się kandydaci do niego zgłosili.

§. 13.

Komisya zgromadzi się w godzinie naznaczonej do egzaminu na miejscu do tego wskazanem, i przedewszystkiem uczyni przegląd wykazu, w którym się znajdują zamieszczeni kandydaci, ich dowody, nauki i opłacenie taksy, tam, gdzie takowe zachodzi; poczem przełożony komisyi przyzwie zamówionych na ten dzień kandydatów w powszechności w porządku alfabetycznym.

§. 14.

Jeżeli przyzwany nie jest przytomnym i jeżeli się nie zgłosi nawet później, jeszcze przed ukończeniem egzaminu, wówczas daną mu będzie nota: „nie stanął do egzaminu,“ i musi prosić powtórnie o przypuszczenie do egzaminu, jeżeli przełożony komisyi nie uzna, iż zachodziła przeszkoda usprawiedliwiająca jego niestawiennictwo.

§. 15.

Egzamin odbywać się będzie naraz z dwoma, przy większej zaś liczbie z trzema kandydatami naraz, a tylko wyjątkowo z jednym osobno. Egzamin trwać winien w pierwszym przypadku najmniej pięć kwadransy, w drugim najmniej półtory godziny, w ostatnim zaś przypadku najmniej trzy kwadranse.

§. 16.

Egzamin odbywać się będzie słownie, kandydat egzaminowanym będzie przez dwóch komisarzów egzaminacyjnych ze wszystkich głównych rozdziałów umiejętności, tak, ażeby dojść można całej obszerności nabytych przez niego wiadomości, biorąc przytem słuszny wzgląd na dzieła, których używał przy uczeniu się, a w szczególności, ażeby zbadać łatwość jego w pojmowaniu i bystrości rozsądku.

Przełożony powinien także zadać kandydatowi przy końcu jedno lub więcej pytań, szczególniej wtedy, gdy z poprzedzających odpowiedzi kandydata nie powziął dostatecznego przekonania, jaką klasę mu dać należy.

dem Kommissions Vorstande bezeichneten Kasse zu erlegen und es ist sich über die bezahlte Prüfungstaxe durch Beibringung der Quittung auszuweisen.

§. 12.

Bei der Zuweisung der Prüfungstage hat sich der Kommissions-Vorstand in der Regel an die Ordnung zu halten, in welcher sich bei ihm die Kandidaten gemeldet haben.

§. 13.

Zu der für die Abhaltung der Prüfung festgesetzten Stunde tritt die Kommission an dem dazu bestimmten Orte zusammen, und nimmt vor Allem Einsicht in das über die bestellten Kandidaten angelegte, ihre Nachweisungen, ihre Studien und die Tax-Entrichtung, wo sie eintritt, darstellende Verzeichniß, worauf der Kommissions-Vorstand die für den Tag bestellten Prüfungsbewerber in der Regel in alphabetischer Ordnung zur Ablegung der Prüfung vorruft.

§. 14.

Ist ein Vorgerufener nicht anwesend, und erscheint derselbe auch nicht später noch vor Schluß der Prüfung, so erhält er die Note: „bei der Prüfung nicht erschienen" und muß, wen ein entschuldigendes Hinderniß nicht von dem Vorstande der Prüfungs-Kommission unmittelbar anerkannt wird, neuerlich um Zulassung zur Prüfung einschreiten.

§. 15.

Die Prüfung wird in der Regel zugleich mit zwei, bei größerem Andrange aber zugleich mit drei Prüfungsbewerbern, und nur ausnahmsweise je mit einem Prüfungsbewerber vorgenommen. Sie soll im ersten Falle mindestens fünfviertel Stunden, im zweiten Falle mindestens anderthalb Stunden und im letzten Falle mindestens dreiviertel Stunden andauern.

§. 16.

Die Prüfung ist mündlich, es wird dabei der Prüfling von den zwei Prüfungs-Kommissären aus sämmtlichen Haupttheilen der Wissenschaft geprüft, und es soll hiedurch sowohl der Umfang der von ihm darin sich angeeigneten Kenntnisse, wobei übrigens auf die benützten Lehrmittel angemessene Rücksicht zu tragen ist, als auch insbesondere die Gewandtheit in der Auffassung und die Schärfe im Urtheile erprobt werden

Auch der Vorstand soll dem Prüflinge zum Schlusse eine oder die andere Frage insbesondere dann vorlegen, wenn er aus den vorausgegangenen Antworten des Kandidaten die beruhigende Ueberzeugung, mit welchem Kalkül der Prüfling zu betheilen sei, nicht erlangt zu haben meint.

§. 17.

Jak skoro ustąpią kandydaci, egzaminowani równocześnie, rozpocznie się między członkami komisyi narada w celu głosowania.

Najpierwej głosować będą nad tem pytaniem: czyli kandydat przy egzaminie okazał się „zdolnym“ do służby rachunkowej, lub kasowej; a w razie potwierdzenia, czyli się odznaczył przy egzaminie. Jeżeli zaprzeczonem zostanie co do zdolności, wówczas dalej uchwalić należy, w jakim, jednakże nie krótszym, jak dwumiesięcznym terminie, pozwolić można na powtórzenie egzaminu, złożonego pierwszy raz niepomyślnie.

Uchwała, czylito w pierwszym, czy w drugim kierunku, opierać się powinna na większości głosów. Głosować będą najpierwej komisarze egzaminacyjni w porządku, w którym egzaminowali, a w końcu przełożony.

Po dwukrotnem odrzuceniu, kandydatowi nie może być pozwolonem proste powtórzenie egzaminu przez komisyę egzaminacyjną; lecz w takim przypadku obowiązani są autodydakci, równie jak kandydaci, którzy odwiedzali wykłady rachunkowości rządowej, jeżeli się jeszcze raz pragną poddać egzaminowi, słuchać wprzód przez przeciąg roku całego wykładów tego przedmiotu w zakładzie publicznym. Przytem zostawia się władzy przełożonej nad kandydatami zostającymi w służbie rządowej, czyli im zechce dozwolić powtórnego odwiedzania wykładów, czyli też nie.

§. 18.

Uchwałę powziętą względem skutku egzaminu, zapisze jeden z komisarzy egzaminacyjnych do wykazu w tym celu ułożonego, i potwierdzą ją tamże wszyscy członkowie komisyi własnoręcznym podpisem.

§. 19.

Jeżeli w taki sposób odbyli egzamina wszyscy kandydaci, którzy w pewnym peryodzie do egzaminu przypuszczonymi zostali, natenczas przełożony komisyi ogłosi zamknięcie egzaminów w tymże peryodzie.

§. 20.

Poczem przełożony komisyi każe wystawić świadectwa na arkuszach stemplowych, których każdy kandydat dostarczyć winien. Świadectwa te podpisane będą przez wszystkich członków komisyi, zaopatrzone będą pieczęcią urzędową przełożonego komisyi, i wydane zostaną tym, których się tyczą, za rewersem. Reprobowani nie otrzymają żadnych świadectw.

§. 21.

Zresztą rozumie się przez się, iż ani dotychczas obowiązujące postanowienia co do przymiotów potrzebnych do zyskania posady przy kasach rządo-

§. 17.

Nachdem die gleichzeitig geprüften Kandidaten abgetreten sind, wird von den Kommissionsgliedern zum Behufe der Abstimmung die Berathung gepflogen.

Zuvörderst stimmen sie über die Frage ab: ob der Prüfling nach Maßgabe der abgelegten Prüfung für den Komptabilitäts- und Kassedienst als „befähiget" sich erwiesen habe, und im bejahenden Falle: ob dieß mit Auszeichnung geschehen sei. Ist die Frage der Befähigung verneint worden, so wird weiter erkannt, in welcher — frühestens nach zwei Monaten — festzusetzenden Frist die Wiederholung der zum ersten Male mißlungenen Prüfung zu bewilligen sei.

Der Beschluß in der einen und anderen Richtung wird durch Stimmenmehrheit gefaßt. Hiebei stimmen zuerst die Prüfungs-Kommissäre in der Ordnung, in welcher sie geprüft haben, und zuletzt der Vorstand.

Nach zweimaliger Reprobirung kann eine unmittelbare Wiederholung der Prüfung von der Prüfungs-Kommission nicht bewilligt werden, sondern es haben sowohl Autodidakten, als solche Kandidaten, welche die öffentlichen Vorlesungen über die Staatsrechnungs-Wissenschaft oder Verrechnungskunde besucht haben, wenn sie nochmals einer Prüfung sich zu unterziehen wünschen, vorher die Vorlesungen des Lehrfaches an einer öffentlichen Lehranstalt durch ein ganzes Jahr zu hören, wobei es bezüglich jener Kandidaten, die sich im Staatsdienste befinden, der Entscheidung der ihnen vorgesetzten Behörde anheimgestellt bleibt, ob ihnen der nochmalige Besuch der Vorlesungen zu gestatten sei oder nicht.

§. 18.

Der über den Prüfungsbefund gefaßte Beschluß wird von einem Prüfungs-Kommissäre in das angelegte Verzeichniß eingetragen, und daselbst von allen Kommissionsgliedern durch eigenhändige Namens-Unterschrift bestätiget.

§. 19.

Sind auf solche Weise sämmtliche für eine bestimmte Periode zur Prüfung zugelassene Bewerber der Prüfung unterzogen worden, so wird vom Kommissions-Vorstande der Schluß der Prüfungen für die betreffende Periode ausgesprochen.

§. 20.

Hiernach veranlaßt der Kommissions-Vorstand die Ausfertigung der Zeugnisse auf einem Stempelbogen, den der Prüfling beizubringen hat, wobei diese Zeugnisse von sämmtlichen Kommissionsgliedern unterzeichnet, mit dem ämtlichen Siegel des Kommissions-Vorstandes versehen und an die Betreffenden gegen Bescheinigung ausgefolgt werden. Den Reprobirten werden keine Zeugnisse ausgestellt.

§. 21.

Es versteht sich übrigens, daß weder die bisherigen gesetzlichen Bestimmungen über die Erfordernisse zur Anstellung bei Staatskassen, Buchhaltungen und Rechnungs-

wych, buchalteryach i urzędach rachunkowych, ani też egzamina szczegółowe, zaprowadzone w powyższych kategoryach służby, nie ulegną żadnej zmianie przez niniejsze przepisy.

Wilczek m. p.

3.

Rozrządzenie Jeneralnej Dyrekcyi Rachunkowości z dnia 19. Listopada 1852,

(Dziennik praw państwa, część I., nr. 2, wydana dnia 4. Stycznia 1853),

wydane w przedmiocie połączenia w jedno Buchalteryi węgiersko-siedmiogrodzkiej, tudzież Buchalteryi nadwornej funduszów politycznych z główną Buchalteryą, kameralną, i zaprowadzenie tegoż urządzenia od 1. Stycznia 1853 r.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył w skutek najpoddańszego przedstawienia Jeneralnej Dyrekcyi Rachunkowości, uczynionego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, zezwolić najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 21. Października 1852 r., iż Buchalterya nadworna węgiersko-siedmiogrodzka, tudzież Buchalterya nadworna funduszów politycznych na przyszłość nie pozostaną, lecz połączone będą z główną Buchalteryą kameralną jako jej części właściwe tak co do stanu urzędników, jakoteż co do ich płacy.

Wypełniając rzeczone najwyższe postanowienie, Jeneralna Dyrekcya Rachunkowości poczyniła wszelkie kroki w porozumieniu ze wszystkiemi Ministerstwami i najwyższą Władzą Policyjną, w celu przeprowadzenia tego nakazu, wstępującego w życie z dniem 1. Stycznia 1853 r., tudzież w celu uregulowania odpowiedniego toku czynności.

Wilczek m. p.

4.

Rozrządzenie Jeneralnej Dyrekcyi Rachunkowości z dnia 20. Grudnia 1852,

(Dziennik praw państwa, część I., nr. 3, wydana dnia 4. Stycznia 1853),

mocą którego podanem zostaje do wiadomości, iż dla zakładów komunikacyjnych państwa ustanowioną jest Buchalterya centralna, rozpoczynająca swe czynności z dniem 1. Stycznia 1853 r.

W skutek najpoddańszego przedstawienia Jeneralnej Dyrekcyi Rachunkowości, raczył Jego C. K. Apostolska Mość zezwolić najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 9. Grudnia 1852 r., ażeby nadworna Buchalterya Pocztowa oprócz wchodzącego dotąd w jej zakres dozoru nad czynnościami kas i urzędów pocztowych i telegrafowych, przejęła także na siebie od głównej Buchal-

Ämtern, noch jene speziellen Prüfungen, die in diesen Dienstezweigen eingeführt sind, durch die gegenwärtige Vorschrift irgend eine Veränderung erleiden.

Wilczek m. p.

3.

Erlaß des General-Rechnungs-Direktoriums vom 19. November 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, I. Stück, Nr. 2, ausgegeben am 4. Jänner 1853),

betreffend die Verschmelzung der ungarisch-siebenbürgischen, dann der Hofbuchhaltung politischer Fonds mit der Kameral-Hauptbuchhaltung, und den Beginn dieser Einrichtung vom 1. Jänner 1853.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 21. Oktober 1852 über alleruntertänigsten, im Einvernehmen mit dem Finanzministerium erstatteten Vortrag des General-Rechnungs-Direktoriums zu genehmigen geruhet, daß die ungarisch-siebenbürgische Hofbuchhaltung und die Hofbuchhaltung politischer Fonds nicht weiter fortbestehen, sondern mit der Kameral-Hauptbuchhaltung als integrirende Theile derselben, sowohl in Absicht auf den Personal-, als auf den Gebührenstand vereiniget werden sollen.

Im Vollzuge dieser Allerhöchsten Entschließung sind von Seite des General-Rechnungs-Direktoriums im Einvernehmen mit sämmtlichen Ministerien und der obersten Polizeibehörde zur Durchführung der erwähnten, mit 1. Jänner 1853 in's Leben tretenden Maßregel und behufs der Regelung des dießfälligen Geschäftszuges die erforderlichen Verfügungen getroffen worden.

Wilczek m. p.

4.

Erlaß des General-Rechnungs-Direktoriums vom 20. Dezember 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, I. Stück, Nr. 3, ausgegeben am 4. Jänner 1853),

womit die mit 1. Jänner 1853 in's Leben tretende Errichtung der Zentral-Buchhaltung für die Kommunikazions-Anstalten des Reiches kundgemacht wird.

Ueber alleruntertänigsten Vortrag des General-Rechnungs-Direktoriums haben Seine k. k. Apostolische Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 9. Dezember 1852 zu genehmigen geruhet, daß die Post-Hofbuchhaltung zu den von ihr bereits respizirten Gebarungen der Post- und Telegraphen-Kassen und Aemter, auch die Besorgung der Kontrole über die Manipulazion und den Betrieb im Zweige der Staats-

teryi kameralnej kontrolę nad manipulacyą i obrotem kolei żelaznych rządowych, i ażeby w skutek rozporządzeń poczynionych przez Ministerstwo Handlu i Skarbu w porozumieniu z Jeneralną Dyrekcyą Rachunkowości, mających wejść w życie z dniem 1. Stycznia 1853 r., rozpoczęła powołanie swoje jako Buchalterya centralna zakładów komunikacyjnych.

Wilczek m. p.

5.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22. Grudnia 1852,

obowiązujące w Siedmiogrodzie,

mocą którego wydane zostają w rzeczonym kraju koronnym niektóre prowizoryczne postanowienia w przedmiocie prowadzenia istniejących tamże ksiąg publicznych.

Obacz Dziennik praw państwa, część I., nr. 4, wydana dnia 4. Stycznia 1853.

Eisenbahnen von der hiemit bisher betrauten Kameral-Hauptbuchhaltung übernehme, und nach den von den Ministerien des Handels und der Finanzen im Einvernehmen mit dem General-Rechnungs-Direktorium bereits getroffenen, mit 1. Jänner 1853 in Wirksamkeit gelangenden Anordnungen ihren neuen Beruf als Zentral-Buchhaltung für die Kommunikazions-Anstalten antrete.

Wilczek m. p.

5.

Verordnung des Ministers der Justiz vom 22. Dezember 1852,

wirksam für Siebenbürgen,

womit für dieses Kronland einige provisorische Bestimmungen über die Führung der daselbst bestehenden öffentlichen Bücher angeordnet werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, I. Stück, Nr. 4, ausgegeben am 4. Jänner 1853.